

עלו ביחד השמימה בלהבת אש ההדלקה

עומדים אנו שעות אחדות קודם זמן גדול וקדוש, הו"ט של זמן מתן תורתנו, וצריכים להתכונן לקראת קבלת התורה בהכנה דרבה מתוך רוב שמחה, ומתוך תיקון המעשים ותשובה וקיום המצוות, מאידך, הטרגדיה הנוראה שאירע ל"ע לאחרונה, כאשר ארבעים וחמשה קרבנות עלו ביחד בלהבת אש ההדלקה במירון בל"ג בעומר העבר אינו נותן מנוח, הפצע עדיין פתוח והמכה טריה ומכאיבה, ואינה נשכחת מלבנו, והיא מעסיקה את ראשו בכל עת ועונה, ואנשים מבקשים שוב ושוב להשמיע עוד דברי חיזוק להתעודד ולהתחזק יחד לאור הטרגדיה.

והנה, כבר אמרנו ש"נסתרים דרכי ה'!" ומי הוא אשר בכוחו לומר למה אירע הדבר הזה!

כולנו מאמינים בני מאמינים שמאתו לא תצא הרעה ח"ו, ואם האסון הנורא הזה אירע אצל הציון המצויינת של התנא האלקי רשב"י שאמר על עצמו (מס' סוכה דף מ"ה ע"ב) "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין", בודאי שמה שאירע היה זה בבחינת "נגוף ורפוא", שמהנגף הזה היה רפואה לכלל ישראל, ואין ספק שקרבן ציבור זה הגין והציל את בני ישראל מיגון ואנחה, והוציא אותם מצרה לרווחה ומאפילה לאור גדול.

והיות ואין לנו עסק בנסתרות, וכמו שחז"ל אומרים (מס' חגיגה דף י"ג ע"א) "במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור, במה שהורשית התבונן אין לך עסק בנסתרות", אז אין אנו חוקרים להבין "מדוע" אירע הרעה הזאת, אלא "מה" אנו צריכים ללמוד מכך, אנו רוצים רק לדעת ולהבין "מה ה' אלקיך שואל מעמך" (דברים י', י"ב), איזה דבר אנו צריכים לתקן ובמה אנו צריכים להתחזק, מ"ה הנשמות האלו קוראים בקול גדול וצועקים "מה" - מה קורה אתך, היכן אתה עומד בעולם, געב זיך א שאקל! וכמו שחז"ל אומרים (מס' ברכות דף נ"ט ע"א) "לא נבראו רעמים אלא לפשוט עקמומית שלבלב", כך הוא בהטרגדיה הרועמת הזאת.

ואם מותר לי להגיד, אולי יש איזה "רמז" מן השמים באיזה דבר צריכים להתחזק...

הנה, כשמתבוננים בטרגדיה הנוראה הזאת, רואים דבר פלא, הנפטרים החשובים היו מסלתה ומשמנה של היהדות החרדית, כל אחד בשמו הטוב יבורך, מכל החוגים ומכל הקהילות, בכל הגילאים, מכל קצוות תבל, א ספרד'ישער, אן אשכנז'ישער - א חסיד, א ליטוואק - א סקווערער חסיד, א ברעסלאווער חסיד - א סאטמארער חסיד, א ליובאוויטשער חסיד...

הנאספים נאספו במעמד אדיר ונורא! כאשר רבבות אלפי ישראל עמדו ביחד זה לצד זה באחדות נפלאה, כאיש אחד בלב אחד, ורקדו ביחד בשמחה עצומה, וכולם צעקו ביחד "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד", וכך עלו ביחד בסערה השמימה בלהבת אש ההדלקה כאיש אחד בלב אחד, הלא דבר הוא!

חושבני, שעכשיו זה הזמן לקחת מהמאורע הזאת צידה לדרך - לקח טוב - להבין ולהשכיל במעלת האחדות, להתאמץ ביתר שאת וביתר עוז לחיות אחד עם השני באחדות נפלאה - באהבה ואחוה ושלוש וריעות, לוותר אחד להשני, להתרחק מן המחלוקת, לראות כל אחד מעלת חבירו ולא חסרונם - כדברי הרה"ק הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ב"תפילה קודם התפילה", וזה יהיה ההכנה דרבה לקראת חג מתן תורתנו, שהיו אז "כאיש אחד בלב אחד". *המשך יבא בע"ה*